

موعظه. کلیسای انجیلی لوتری تثلیث لایپزیگ در کلیسای لوقا.

یکشنبه 2023.12.10 کشیش مارکو تورونن

Pastor Marko Turunen

دومین یکشنبه در زمان آد و نت

غزل غزل ها ۲ آیات ۸ تا ۱۳

† «فیض و سلامتی از خدا، پدر ما، و خداوند عیسی مسیح، بر شما باد.»
آمین.

کلام مقدس خدا برای این موعظه از کتاب غزل غزل ها از عهد عتیق
است:

آواز دلدادهام را میشنوم! هان، او میآید، جستان بر فراز کوهها،
و خیزان بر فراز تپها. دلدادۀ من همچون غزال است و مانند
بچهاهو. هان، او در پس دیوار ما ایستاده است! از پنجرهها
مینگرد، از میان شبکها نگاه میکند! دلدادۀ من ندا در داده، مرا
گوید: «ای نازنینم، ای دلربای من، بر خیز و با من بیا! زیرا هان
زمستان در گذشته و موسم باران به سر آمده و رخت بر بسته
است!

زمین گلشن گشته، زمان نغمهسراییی فرا رسیده، و آواز فاخته
در ولایت ما شنیده میشود! درختان جی ر نخستین میوههای
خود را آورده، و موها شکوفه کرده، عطر افشان شده است! ای
نازنینم، ای دلربای من، بر خیز و با من بیا.

موعظه:

برادران و خواهران عزیز ، امروز موضوع ما این است:
وقتی عیسی مسیح در روز آخرالزمان با جلال خود می
آید با شکوه و جلال خویش و با تمامی فرشتگان می
آید و همه او را خواهند دید و هر زانویی باید در برابر
او زانو زنید و هر زبانی باید اقرار کند که تنها او خداوند
است. وای بر آن کسانی که او را حالا رد می کنند، وای
بر آنهایی که دعوت لطف خداوند را رد می کنند. ولی تا
آن روز آخر، زمان فیض است، تا آن روز آخر ما وقت
داریم توبه کنیم و به او ایمان بیاوریم. ولی وقتی که او
می آید، آن وقت لطف خدا تمام می شود .

چطور ما مسیحیان باید در مورد این ظهور مسیح فکر
کنیم؟ متن موعظه امروز ما را شگفتزده می کند. حتی
ممکن است که کسی از خواندن این متن عهد عتیق ناراحت
شود. چرا ما امروز یک شعر عشق را می خوانیم؟ متن
امروز از کتاب غزل غزل ها است، مجموعه ای از شعر
های عاشقانه است که توسط سلیمان سروده شده است.
برخی از شعار آن آشکاراً اروتیک

هستند و از عشق شدید بین یک مرد و زن جوان صحبت می کنند. ما مسیحیان می گوئیم که کتاب مقدس کلام خداست .

چگونه ممکن است که این کتاب عشق بدنی مخفیانه وارد مجموعه کتب مقدس شد؟

هم الامای دین یهودی حدود ۲۰۰۰ سال پیش این سؤال را پرسیدند و جواب دادند: با وجود اینکه عجیب است، این کتاب غسل غسل ها همیشه از زمان سلیمان نبی بخشی از کتاب مقدس بوده و هیچ انسان اجازه ندارد چیزی از کلام خدا پاک کند. همچنین پدران کلیسا درباره غزل غزل ها صحبت می کردند و گفتند که عهد عتیق کامل است و ما نمی توانیم چیزی از آن پاک کنیم. روح القدس این کار را انجام داده که سلیمان این کتاب را نوشت و کار روح القدس بوده که این کتاب شامل کتب مقدس شد و ماند. پس آن شعر عشق باید پیام خداوند باشد و ما باید آن را دقیقاً بخوانیم. سوال اصلی این است چرا این کتاب در کتاب مقدس وجود دارد؟: این کتاب مثل کتاب های دیگر در کتاب مقدس، کلام خداست .

اولین تعلیم از کتاب غزل غزل ها برای ما این است که خداوند عشق جوان جشن می کند. خداوند ما را مرد و زن آفرید، ما را در صورت خود آفرید. عشق بین مرد و زن موهبت عظیم خداوند است. وقتی که ما در کلیسا عروسی جشن می گیریم، خود خداوند با این جوانان جشن می گیرد و بر ایشان برکت می دهد. طبق کتاب غزل غزل ها، خود خداوند شعله عشق است. غزل غزل ها به ما توضیح می دهد که خداوند خود پرده ای می بندد تا عاشقان آرامش و خلوت داشته باشند. نه، عشق شرم آور نیست، بر عکس، خداوند به ما نشان می دهد که خود او از عشق زیبای ما خوشحال می شود. خداوند ما را آزاد کرد، ما زیر شریعت نیستیم.

شما ایرانی ها خیلی خوب غزل و شعر های عشق را می شناسید و شما شعر های مثل آن دوست دارید. طبق کتاب مقدس، خداوند ریشه این زیبایی و شعر است. شاعران شما مثل حافظ و مولوی این زیبایی خداوند را به ما نشان می دهند.

دومین تعلیم کتاب غزل غزل ها برای امروز این است که رابطه بین خداوند و ایمانداران خود مانند عروس و داماد است. پولس رسول در کتاب افسسیان نوشت: " ای شوهران، زنان خود را محبت کنید، آنگونه که مسیح نیز کلیسا را محبت کرد و جان خویش را فدای آن نمود، تا آن را به آب کلام بشوید و اینگونه کلیسا را طاهر ساخته، تقدیس نماید." همچنین خداوند ما عیسی مسیح وقتی که درباره آسمان صحبت می کند می گوید که پادشاهی آسمان مثل عروسی شاهزاده خواهد بود. خداوند به شاگردانش گفته: " آیا ممکن است میهمانان عروسی تا زمانی که داماد با ایشان است، روزه بگیرند؟ تا وقتی داماد با آنهاست نمی توانند روزه بگیرند. اما زمانی خواهد رسید که داماد از ایشان گرفته شود. در آن ایام روزه خواهند گرفت. "

(مرقس ۲ آیات ۱۹ تا ۲۰) و در جای دیگر پولس درباره مسیحیان نوشت که: " شما را به یک شوهر، یعنی مسیح، نامزد ساختم، تا همچون باکره های پاکدامن به او تقدیمتان کنم." (۲ قرن تیان ۱۱ آیه ۲) جاهای دیگر زیاد وجود دارد که رابطه بین خدا و کلیسای او را با رابطه

یک داماد و عروسش مقایسه می کنند. بگذارید این آموزه ها را خلاصه کنم :

ما به عنوان کلیسا عروس خداوند عیسی مسیح هستیم. یک عروس نیکو چکار کند؟ او البته زندگی و رفتار پاک و نیکو انجام می دهد وقتی که داماد را انتظار می کند.

عروس پر از شادی و انتظار است و او نمی تواند صبر کند تا روز بزرگ عروسی فرا برسد. عروس هر روز از پنجره به سوی خانه داماد نگاه می کند تا او را ببیند. وقتی که او را می بیند یا حتی سایه اش را، خوشحال می شود یا اگر خوش بویش را استشمام می کند یا صدایش می شنود. ما این انتظار تلخ و شیرین عروس را در متن امروز می بینیم: "او در پس دیوار ما ایستاده است! از پنجره ها می نگرد، از میان شبکها نگاه میکند." برای عروس غیر طبیعی بود که پیش مردهای دیگر می رفت چون او یک باکره نیکو است و دامادش را دوست دارد.

ما نیز به عنوان کلیسا باید مثل یک باکره زیبا و پاک باشیم.

ما نمی خواهیم داماد آسمانی ما را ناراحت کنیم و به این دلیل ما به عنوان مسیحیان زندگی پاک داریم. اما به زودی

ما مشکل‌مان را می‌بینیم وقتی که زندگی مان را نگاه می‌کنیم .

متأسفانه در زندگی مان گناه زیاد را می‌بینیم و خیلی کم پاکی را . وقتی که گناه می‌کنیم ما مثل یک عروس هستیم که پیش مردهای دیگر می‌رود . وقتی که داماد می‌آید، او با ما چکار می‌کند؟ پدر داماد چکار می‌کند وقتی که روز عروسی می‌رسد؟

دوباره سخنان پولس رسول را که خواندم تکرار می‌کنم: "مسیح نیز کلیسا را محبت کرد و جان خویش را فدای آن نمود، تا آن را به آب کلام بشوید و اینگونه کلیسا را ظاهر ساخته، تقدیس نماید." ای کلیسای خداوند، ای عروس مسیح! ما نمی‌توانیم در توانایی خودمان پاک باشیم . ما نمی‌توانیم خودمان را از گناه بشویم . ولی محبت داماد آسمانی ما اینقدر بزرگ است که در جای عروس بد خود، در جای ما، مجازات می‌شود و به خاطر زنای روحانی ما، به خاطر گناه ما می‌میرد . با دیدن بی‌وفایی عروسش دلش می‌شکند، اما به جای اینکه ما را رها کند، ما را می‌بخشد .

این محبت الهی است.

وقتی که زمان رسیدن داماد نزدیک است، او در متن امروز به عروس خود می گوید که "زمستان در گذشته و زمان نغمه سرایی فرا رسیده". ما اکنون در زمان ادونت زندگی می کنیم، زمان انتظار. انتظار و صبر طبق کتاب مقدس میوه روح القدس است. به این دلیل ما هدیه های کریسمس را امروز نمی دهیم بلکه در عید، ما سرودهای کریسمس را امروز آواز نمی خوانیم بلکه سرودهای ادونت را و ما درخت کریسمس را امروز به سالن خودمان نمی گذاریم بلکه شب عید. اینطور ما صبر را تمرین می کنیم، با وجود اینکه به نظر می رسد که اولین شکلات های کریسمس از ماه اکتبر در سوپرمارکت بوده.

ولی ما آنها را امروز نمی خوریم بلکه به عنوان دسرت در عید کریسمس. همچنین در زندگی معمولی ما، ما صبر می کنیم: عروس و داماد قبل از روز عروسی باهم زندگی نمی کنند بلکه با انتظار و شادی صبر می کنند تا آن روز کاملاً یکی شوند. ما اکنون منتظر عید تولد مسیح هستیم، منتظر کریسمس. ولی ادونت هم معنی بزرگ تر دارد: ما

منتظر آمدن داماد آسمانی مان هستیم. ما در زمان نامزدگی روحانی زندگی می کنیم: داماد می آید ولی هنوز نیامده، ما صدایش را می شنویم اما با او کاملا یکی نشده ایم، ما تقریبا شکل اش را پشت پنجره می بینیم ولی صورتش را نمی بینیم.

ولی بهار نزدیک است، زمان نغمه سرایی نزدیک است، روز عروسی نزدیک است. ما مسیحیان در میان سختی های این دنیا، امید زنده و عظیم داریم: داماد عزیزمان، خداندانمان، نجات دهنده مان عیسی مسیح می آید و شادی ما را کامل خواهد کرد. ورودش برای ما ترسناک نخواهد بود، برای ما آن روز، روز داوری نخواهد بود بلکه صدای او را می شنویم، صدای دلدادۀمان را، صدایی مثل داماد که بسیار شیرین به ما می گوید: "ای دلربای من، برخیز و با من بیا."

آمین.

و آرامش الهی که بالاتر از فهم بشر است، دلها و افکار شما را در مسیح عیسی حفظ خواهد کرد. آمین.